

Onze man zoekt het hogerop in Samoëns

“Wint de e-mountainbike het van mijn koersfiets?”

Kun je iemand die dit jaar al 2.000 km in de benen heeft, overtuigen om zijn eigen koersfiets in te ruilen voor een elektrische mountainbike? **Wij gingen met onze eigen fiets in de koffer naar het Franse bergdorp Samoëns en gingen daar de uitdaging aan.** “Wat heb ik hier te zoeken?”

TEKST: GUY VAN DEN LANGENBERGH

Samoëns leeft vooral 's winters: prinsheerlijk pareltje in de Haute Savoie, met een skigebied dat deel uitmaakt van Le Grand Massif. Maar ook 's zomers valt er veel te beleven. Ik tel op een bepaald ogenblik meer dan tien parapenten die als roofvogels boven het dorp cirkelen, op de lokale rivier de Giffre hotsen en botsen de rafters over het wilde water, ook voor wandelaars is dit het paradijs. Maar niets van dat alles voor mij. Ik kom om te mountainbiken.

“Toch niet elektrisch?” Hoe vaak ik die opmerking te horen kreeg de dagen voorafgaand aan mijn afreis naar de Haute Savoie. Waarom niet, denk ik bij mezelf. Mijn voorgeschiedenis: stevige vijftiger met overgewicht, maar met op het moment van de afreis wel meer dan 2.000 kilometer op de koersfiets in de benen. In 2025 welteverstaan. Mountainbiken doe ik thuis niet wegens te weinig mogelijkheden. Maar waarom het niet een keer proberen in de Franse Alpen? Samoëns ligt per slot van rekening op een flinke steenworp van Les Gets, een hotspot voor professionele mountainbikers. Bovendien heb ik mijn eigen koersfiets in de koffer gegoooid. Want Samoëns, dat ligt aan de voet van de beklimming van de Joux Plane, één van de mythische cols uit de geschiedenis van de Ronde van Frankrijk. En er is de beklimming naar het ski-oord Samoëns 1600. Onbekend tot voor kort, maar in 2024 voor het eerst gebruikt als aankomstplaats van een etappe in het Critérium du Dauphiné, net als de Joux Plane een col buiten categorie. Ook dat kan leuk worden.

Lac de Gers

Maar eerst dus de mountainbike. Begeleiders Philippe en Pierre, twee sportieve vijftigers, pikken me 's ochtends aan het hotel op voor al meteen een pittige tocht met een elektrische mountainbike. Een monster van 23 kilogram zwaar, zo blijkt “We rijden om te beginnen een aantal kilometer over het asfalt zodat je kan kennismaken met de werking van je fiets”, zegt Pierre. Het blijkt geen overbodige luxe. “Je batterij heeft vijf standen. We raden je aan om voor de e-MTB-

Praktisch

- **Hoe te bereiken?** Samoëns bereik je met de auto vanuit België na ongeveer 900 km. Wie vliegt, doet dat best op Genève en neemt dan een shuttledienst.
- **Logeren** Voor de tweede keer al logeerden we in hotel Neige et Roc en opnieuw was het een voltreffer. Eigenaars Françoise en Olivier zijn de perfecte gastheren, zowel kamers als keukens zijn voortreffelijk en het zwembad zorgt op warme dagen voor verkoeling. Als toetje nodigde het koppel ons uit voor een avondmaal – fondue – in hun eigen berghut, net onder de top van de Joux Plane.
- **Mountainbiken** Via het office du tourisme kun je begeleide tochten reserveren. Of zoek in de brochure of op de website zelf naar een uitgestippeld parcours. Kies wel voor de originele versie, want de Nederlandse vertaling is nog een werkpunt. Een elektrische mountainbike huurden we bij Xtreme Glisses, vlak bij de kabelbaan. Voor een halve dag betaal je 52 euro. Draag een helm, ook handschoenen en beschermende kledij zijn geen overbodige luxe.
- Algemene info: samoens.com.

Onze man met de mountainbike: “Pittiger dan ik had verwacht.”

stand te kiezen. Da's de meest comfortabele. Wordt het echt lastig, kies dan voor de turbo. Bovendien heeft je mountainbike een telescopisch zadel waardoor je al fietsend de hoogte kunt aanpassen."

De eerste hectometers verlopen aangenaam, ook al loopt de asfaltweg meteen steil omhoog. We bevinden ons op de beklimming richting Samoëns 1600. De helingsgraad flirt met de tien procent, dankzij de elektrische ondersteuning rijden we al fluitend naar boven. Onze bestemming is het Lac de Gers, een idyllisch bergmeertje op een hoogte van 1.500 meter. We verlaten de asfaltweg en duiken het bos in.

"Onze boswegen zijn niet de makkelijkste om op te rijden", zegt Philippe die ook mountainbiketochten voor andersvaliden begeleidt. "Vooral de vele keien maken het lastig, samen met de hellingsgraad."

Ik pomp en ik hijg en zie amper dat ik de waterval heb bereikt. Wat heb ik op de Joux Plane te zoeken, vraag ik mij af

Philippe heeft overschot van geld. Ondanks de elektrische ondersteuning is het soms flink duwen. Vooral het zoeken van de balans tussen vooruit geraken en het evenwicht bewaren, maakt de onderneming best pittig. Het onvermijdelijke gebeurt. Ik stuit van de ene kei naar de andere en wanneer ik te veel kracht zet met een veel te kleine versnelling, haalt mijn fiets me onderuit. Niets ernstig, wel lullig. Want probeer maar eens opnieuw in

gang te geraken op een steil oplopend bospad met een vehikel van meer dan 20 kilo. "Je batterij een standje lager en je zadel helemaal laten zakken", ordonneert Pierre. Al sukkelend hervat ik de weg, het zweet parelt op mijn voorhoofd. In tegenstelling tot wat je zou kunnen denken, kan een tocht met de elektrische mountainbike de hartslag heus wel de hoogte injagen.

Maar de beloning is magnifiek. Philippe wijst me alle bergtoppen aan, met naam en toenaam. De Mont Blanc blijft aan het oog onttrokken, maar ligt om de hoek. De natuur is overweldigend en een eerste rustpunt is de Refuge du Lac de Gers, een berghut aan de rand van een bergmeer dat zo uit een toeristische folder lijkt geplukt. "Wil je hier met een 'gewone' mountainbike komen, dan moet je echt wel goed getraind zijn", zegt Philippe. Anders gezegd, zonder onze hulpbronnen zouden we hier nooit al fietsend geraakt zijn. Ik geniet van mijn cola en prijs me gelukkig. Zowel het fietsen als het uitzicht overtreffen mijn verwachtingen.

Pittige afdaling

Naar boven fietsen is het eerste deel van het verhaal, er moet ook nog afgedaald worden. "We kiezen voor de 'piste des cascades'", zegt Pierre. Die ken ik! Wie's winters vanuit het hart van Le Grand Massif naar Sixt wil skiën, gebruikt daarvoor deze veertien kilometer lange smalle skipiste doorheen de vallei van de Gers. Eén keer heb ik dat gedaan en ik herinner me een kronkelig pad waar het constant draaien en keren was. We pikken ongeveer halfweg de afdaling in. "Ik raad je aan om je zadel op de laagste stand te zetten en al rechtstaand af te dalen", geeft Pierre als advies. "Je gebruikt beide remmen. En de stroken die te steil zijn, doen we te voet."

Ook hier weer dezelfde vaststelling. Het is ook bergaf zoeken naar de balans tussen snelheid maken en overeind blijven. Sommige stroken zijn inderdaad te tricky om te fietsen, zodat we besluiten om af te stappen. "*Renoncer, c'est gagner*", zegt Pierre al lachend. Ik probeer de juiste vertaling nog te vinden. 'Opgeven is winnen' is zowel te letterlijk als te negatief. 'Toegeven is winnen' lijkt me gepaster. Toegeven aan de omstandigheden. Bijtijds inzien dat een onderneming te heikel is, kan je - volgens de wijsheid van mijn bergvrienden - veel onheil besparen. Even later stoppen we bij een van de talrijke watervallen en na verloop van tijd bereiken we opnieuw de bewoonde wereld. In Salvagny gaat het linea recta richting restaurant Le Rouet, waar een lokaal gebrouwen biertje en een hartige maaltijd als beloning wachten. Aan deze inspanning had ik mij niet verwacht. Dit is niet geschikt voor absolute beginners. Maar ik ben tegelijk ongelooflijk blij dat ik het gedaan heb, de pijnlijke vingers van het aanhoudende remmen in de afdaling neem ik er graag bij.

MTB voor beginners

Maar ook de volstrekte amateur komt in Samoëns aan zijn trek-

ken. Dat blijkt op dag twee van mijn fietsverblijf. Ik word opgepikt door Xavier, die me zal tonen dat de elektrische mountainbike iedereen in staat stelt om te bewegen. "Eerder heb ik op Club Med hier in het dorp nog een veel te dikke en helemaal niet sportieve Zwitser aan het fietsen gekregen", grapt Xavier. "Om maar te zeggen dat Samoëns trails heeft die voor iedereen toegankelijk zijn."

Daarvoor neemt hij me mee naar de oevers van de Giffre. Die worden aan weerszijden doorkruist door paadjes allerhande en zonder niveauverschil. Zelfs 'fietsbehendigheid' is geen noodzaak om te genieten van de natuur, met het geluid van de rivier als rustgevende soundtrack. Het inspanningsniveau ligt laag, risico's zijn er nauwelijks aan verbonden en de voldoening is groot. Dit is ontspannen.

"Mag het iets meer zijn?", vraagt Xavier. Ik knik bevestigend en dus verlaten we de oevers en klimmen naar het *Balcon du Giffre*. Over rustige wegen, zowel geasfalteerd als door de velden, rijden we langs kleine gehuchtjes met oude boerderijen en verzorgde woningen om uiteindelijk in Châtillon-sur-Cluses uit te komen. Van daaruit kiezen we voor nog een etage hoger via de prachtige *Chemin du Calvaire* richting Agy, waar we zicht hebben op zowel de vallei van de Giffre als die van de Arve. De vergezichten zijn magnifiek, de inspanningen beperkt. Was ik hier geraakt zonder de steun van mijn elektrische vriend? Misschien wel, misschien ook niet. Maar het gemak van de elektrische inspanning geeft wel de mogelijkheid om ten volle te genieten van de natuurpracht. In de verte waakt de Mont Blanc over de Haute Savoie. Met een brede glimlach wijst Xavier me een rist bergtoppen aan. Het is duidelijk: de *Haut-Savoiards* zijn trots op hun regio. En met reden.

Zonder onze hulpbronnen zouden we hier nooit al fietsend geraakt zijn. Ik geniet van mijn cola en prijs me gelukkig. Zowel het fietsen als het uitzicht overtreffen mijn verwachtingen

Wat volgt, is alweer een lange afdaling richting het skistation van Morillon. Best wel uitdagend, maar intussen heb ik de juiste techniek te pakken en speel ik veel meer met de hoogte van mijn zadel dan met de stand van mijn versnellingen. Dit is flirten met de fiets. Vanaf het skistation kiezen we voor de geasfalteerde afdaling richting Morillon, pas dan merk ik dat we alweer een pak hoogtemeters overwonnen hebben. Na 31 kilometer en net geen duizend hoogtemeters arriveren we opnieuw in Samoëns en zetten ons neer op het terras van L'entre 2 lacs. Een rustieke cafetaria aan het Lac aux Dames waar zwemmers en zonneklopers zich verzamelen. Opvallend: de relatieve koelte van het plateau hebben we in het dal moeten inruilen voor een verzengende hitte. Voor mij

De afdaling is pittig, niet voor beginners, maar blij dat ik het heb gedaan.

Lac de Gers, een idyllisch bergmeertje op een hoogte van 1.500 meter.

alvast een reden te meer om met de fiets de hoogtes op te zoeken. Dat de ecologische voetafdruk van een elektrische mountainbike groter is, moeten we accepteren.

Eindelijk regen

Dag drie is mijn dag. Geen gids, geen elektrische mountainbike. Enkel ik en mijn eigen koersfiets in een poging om de Joux Plane te overwinnen op mankracht. Mijn hotel ligt op nog geen 500 meter van de voet van deze Tourlegende, zodat ik besluit eerst nog een opwarmingsrondje te maken. De grote hitte is verdwenen, maar zo ook mijn gouden benen. Via Sixt-Fer-à-Cheval begin ik als voorge-recht aan de beklimming naar de Cascade du Rouget, een pittige maar niet zo lange strook oplopend beton. Ik pomp en ik hijg en zie amper dat ik de waterval heb bereikt. Wat heb ik op de Joux Plane te zoeken, vraag ik mij af. Niets, zo blijkt, want wanneer ik terug in Samoëns aan de voet van de col kom, breekt een gigantisch onweer los met heel veel regen. Te veel én vooral te riskant om nog aan de beklimming te beginnen. Het plateau van de Joux Plane is trouwens, via kleine wegeltjes, ook makkelijk met de elektrische mountainbike bereikbaar. Misschien moet ik dat ooit maar eens proberen?

Ondanks de sportieve kater – die trouwens heel snel wordt

doorgespoeld – heeft Samoëns me ook als fietsbestemming bekoord. Van de lente tot laat in de herfst vind je er voldoende mogelijkheden om te fietsen. En daar hoort een e-mountainbike zeker bij. De schaamte om elektrisch te fietsen zijn we allang voorbij. De extra ondersteuning zorgt ervoor dat je plaatsen bereikt en uitzichten krijgt, die anders buiten bereik liggen.

Even van de fiets af?

Ben je het fietsen even moe, dan is het pittoreske dorpsplein met zijn omliggende straatjes en de nodige terrasjes zeker de moeite waard. En ga dan ook eens binnen in de lokale botanische tuin La Jaÿsinia. Deze verzameling met planten van over de hele wereld is absoluut de moeite waard. De wandeling brengt je in etages naar een oude kasteelruïne, voor een schitterend uitzicht over het dorp.

Opletten als je hier een hotel zoekt eind juni, wanneer er het SAF – Samoëns American Festival – wordt georganiseerd. Dan verandert Samoëns voor enkele dagen in het Wilde Westen en wordt de traditionele cultuur van de VS gepromoot. Vooral Zwitsers zijn dol op deze mix van linedancen, paardrijden en countrymuziek. Omdat Zwitserland letterlijk aan de andere kant van de berg ligt, zijn hotelkamers in die periode snel uitverkocht.

Ook voor beginners zijn er prachtige tochten uitgestippeld.